

του *Μανώλη Κοττάκη*

Ἐθνική κυριαρχία καί Κολλέγια

ΤΑ ΠΤΥΧΙΑ τῶν Κολλεγίων ἔχουν ἐνταχθεῖ στό μενοῦ τῆς ἀξιοματικῆς ἀντιπολίτευσης. Ἐχουν ἐνταχθεῖ ἐπίσης στό μενοῦ τῶν μαθητικῶν συλλαλητηρίων πού πραγματοποιοῦνται κάθε ἐβδομάδα στό Προπύλαια. Ἐχουν ἐνταχθεῖ τέλος στό μενοῦ τῆς συνδικαλιστικῆς ἡγεσίας τῆς ΟΛΜΕ, τῆς ὁποίας ἡγεῖται παλαιό μέλος τῶν ἠρωικῶν ἐκτελεστικῶν γραφείων τῆς ΟΝΝΕΔ τῆς δεκαετίας τοῦ 1980, γνῶριμο σέ ἀρκετούς συμμαχητές του Ὑπουργούς (Ὁ Θεόδωρος Τσοῦχλος). Ἡ ἐπιρροή τοῦ θέματος λοιπόν εἶναι ἰδεολογικῶς ὀριζόντια. Ἀπασχολεῖ τμήματα τῆς συντηρητικῆς Ἀριστερᾶς, ἀπασχολεῖ καί τμήματα τῆς λαϊκῆς Δεξιᾶς.

– Τῆς Ἀριστερᾶς, διότι τό ζήτημα τῆς ἀναγνώρισης τίτλων σπουδῶν εὐρωπαϊκῶν μή κρατικῶν πανεπιστημίων στήν Ἑλλάδα εἶναι θέμα ἐγωισμού, ταμποῦ καί ἐπιβίωσης. Ἡ λειτουργία τους ἀνατρέπει τήν ἐπετηρίδα τῶν «σοφῶν» μέσα στό κρατικά ΑΕΙ πού ἀποτελοῦν τά μεταπολιτευτικά κάστρα τῆς καί ἐπιτρέπει νά εἰσέλθουν δυναμικά στό παιχνίδι νέες φιλελεύθερες ἀνατρεπτικές δυνάμεις. Ὁ ἀγῶνας τῆς δέν εἶναι γιά τόν σεβασμό στήν ἀξία τοῦ πτυχίου δημοσίου πανεπιστημίου πού τάχα ὑποβαθμίζεται ἐξαιτίας τῶν Κολλεγίων. Ἄν ἦταν ἔτσι, θά εἶχε δώσει ἀγῶνα γιά νά μήν ἐξισωθοῦν τά πτυχία τῶν ΤΕΙ μέ τά πτυχία τῶν ΑΕΙ. Ὁ ἀγῶνας τῆς εἶναι γιά τήν διατήρηση τοῦ μονοπωλίου τῆς.

– Τῆς Δεξιᾶς πάλι (τμήματος αὐτῆς), διότι ὑπάρχει ὁ δικαιολογημένος φόβος ὅτι οἱ πτυχιούχοι τῶν Κολλεγίων θά καταλάβουν θέσεις ἐκπαιδευτικῶν πού μέσω ΑΣΕΠ θά καταλαμβάνονταν ἀποκλειστικῶς ἀπό πτυχιούχους δημοσίων ΑΕΙ. Ἐδῶ τό θέμα εἶναι ἡ ἀνεργία, ὄχι ἡ ἰδεολογική ἐπιβίωση.

Παρακολουθώντας τίς ἀντιδράσεις ἐνθεν κακεῖθεν μετά τήν νομοθέτηση τοῦ περίφημου ἄρθρου 50 ἀπό τήν ὑπουργό Παιδείας Νίκη Κεραμέως (τό ὅποιο «50» διαβάζεται ἀπό κάποιους ὡς «16»), διακρίνω καί τά προβλήματα ἀλλά (νομίζω) καί τήν λύση. Ἀπό τήν μία πλευρά οἱ ἀντιδρώντες διατυπώνουν ἓνα σωστό ἐπιχείρημα πού βεβαίως καλό θά ἦτο νά τό διατυπώνουν ἐπί τῆς ἀρχῆς καί ὄχι ἐπ' εὐκαιρία: «*Ἀναγνωρίζετε ὡς τίτλο σπουδῶν τά πτυχία πού παρέχουν τά ἐν Ἑλλάδι λειτουργοῦντα Κολλέγια, ἀλλά τό κράτος οὐδέποτε ἀξιολόγησε τίς ὑπηρεσίες τους. Ὑποτίθεται ὅτι εἶναι πιστοποιημένες καί ἀξιολογημένες ἀπό τίς Ἐθνικές Ἀρχές Ἀξιολόγησης τῶν Μητρικῶν ΑΕΙ, ἀλλά φθάνει αὐτό; Ἡ Ἑλληνική Δημοκρατία δέν ἔχει λόγο;*». Εἶναι ὁμολογουμένως ἓνα ἐπιχείρημα γιά τήν ἐθνική κυριαρχία σέ καιρούς παγκοσμιοποίησης. Σεβαστό. Θά εἶχε μεγαλύτερη ἀξιοπιστία ἂν οἱ συνδικαλιστικοί φορεῖς στήν δευτεροβάθμια καί τήν ἀνώτατη ἐκπαίδευση ὑπερακόντιζαν νά ἐφαρμοστεῖ ἡ ἀξιολόγηση καί στοὺς

Συνέχεια στήν σελ. 3